

Bava Metzía' 2: El.Iu Metziot

Mishná 1

A.) Texto y estructura

אלו מציאאות שלו, ואלו חייב להכריז.
אלו מציאאות שלו, מצא פרות מפזרין, מעות מפזרות, כריכות ברשות הרבים, ועגולי דבלה,
כפרות של נחתום, מחרוזות של דגים, וחתוכות של בשר, וגזי צמר הפאות ממדינתן, ואניצי
פשתן, ולשונות של ארגמן, הרי אלו שלו.
רבי יהודה אומר, כל שיש בו שני, חייב להכריז.
פיצד? מצא עגול ובתוכו חרס, בכר ובתוכו מעות.
רבי שמעון בן אלעזר אומר, כל כלי אנפוריא אינו חייב להכריז:

B.) Glosario

cambios	שנוי	filas de pescado	מחרוזות של דגים	esparcidos	מפזר
alfarería	חרס	pedazo de carne	חתוכות של בשר	monedas	מעות
objetos nuevos	כלי אנפוריא	copos de lana	גזי צמר	arrume de trigo	כריכות
		copos de lino	אניצי פשתן	círculos de higos	עגולי דבלה
		lenguas de	לשונות של ארגמן	pan de panadería	כפרות של נחתום

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guzelá 15.8, 15.11, 16.2.

מצא פירות מפוזרין--דרך הנחה, לא ייגע בהן; דרך נפילה, הרי הן שלו. וכן אם מצא כריכות קטנות של שיבולים ברשות הרבים, שהרי אין בהן סימן, או שמצא עגולי דבילה, וכיכרות של נחתום, ומחרוזות של דגים, וחתוכות של בשר, וגזי צמר הבאות ממדינתן, ואניצי פשתן, ולשונות של ארגמן--הרי אלו שלו, מפני שאין בהן סימן. ואם יש בהן סימן, נוטל ומכריז: שסימן העשוי לידרס, הרי הוא סימן. 11 מצא עיגול ובתוכו חרס, כיכר ובתוכו מעות, חתיכה של בשר שהיא משונה בחתיכתה, דג נשור, וכל כיוצא באלו--הואיל ויש בהן שינוי--חייב להכריז, שלא עשאו בעליהן אלא לסימן. 16.2 וכן המוצא מעות מפוזרים, הרי אלו שלו; אפילו היו מקצת מטבע זה על גבי זה, הרי הן כמפוזרין. אבל אם מצא ציבור מעות, חייב להכריז. מצא שלושה מטבעות זה על גבי מטבע זה, והן עשויין כמגדל, או שהיו אחד מכאן ואחד מכאן, ואחד על גביהן, או שהיו מקצת זה על מקצת זה, כדי שאם יכניס קיסם ביניהן יינטלו בבת אחת--חייב להכריז. היו עשויין כשיר, או כשורה, או כחצובה, או כסולם--הרי זה ספק, ולא ייטול.

Mishná 2

A.) Texto y estructura

ואלו חייב להכריז: מצא פרות בכלי או כלי כמות שהוא, מעות בפנים או כים כמות שהוא,

צְבוּרֵי פְרוֹת, צְבוּרֵי מְעוֹת, שְׁלֵשָׁה מִטְבְּעוֹת זֶה עַל גַּב זֶה, כְּרִיכוֹת בְּרִשׁוֹת הַיְחִיד, וְכַפְרוֹת שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת, וְגַזִּי צֶמֶר הַלְקוּחוֹת מִבֵּית הָאָמֶן, כִּדֵּי יֵינן וְכִדֵּי שֶׁמֶן – הֲרִי אֵלוֹ תֵיב לְהַכְרִיז:

B.) Glosario

odres de aceite	כִּדֵּי שֶׁמֶן	casero	בַּעַל הַבַּיִת	cartera	כִּיס
		odres de vino	כִּדֵּי יֵינן	arrumes	צְבוּרֵי

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guzelá 15.7, 15.9, 15.13, 16.3, 16.9-11

[ז] מצא באשפה כלי מכוסה, הרי זה לא ייגע בו כמו שביארנו. ואם אשפה שאינה עשויה להתפנות היא, ונמלך עליה לפנותה--אף על פי שמצאו מכוסה, נוטל ומכריז. וכן אם היו כלים קטנים, כגון סכין ושפוד וכיוצא בהן--אפילו היו מכוסין באשפה הקבועה, נוטל ומכריז. [ט] אבל אם מצא כיכרות של בעל הבית, וגזי צמר הלקוחות מבית האומן, כדי יין וכדי שמן--חייב להכריז: שכל אלו יש להם סימנין מובהקין. ואם נפתחו האוצרות של יין ושל שמן--הרי אלו שלו, ואף על פי שהם רשומין, שכל הכדין כך הן רשומות, ונמצאו אלו הכדין ככיכרות הנחתום שיש צורה אחת לכולן ומשקל אחד לכולם. [יג] המוצא ציבורי פירות, או פירות בכלי, או כלי כמות שהוא--חייב להכריז; מצא כלי, ולפניו פירות--הרי אלו שלו, הפירות והכלי: שאני אומר הפירות של אחד, והכלי של אחר; והרי אין בו סימן. ואם מראין הדברים שהן של אדם אחד, חייב להכריז. 16 [ג] המוצא מעות בכיס, או כיס כמות שהוא--חייב להכריז. מצא כיס, ולפניו מעות מפוזרים--הרי אלו שלו; ואם מראין הדברים שהכיס והמעות של אדם אחד, ומן הכיס נפלו--חייב להכריז.

Mishná 3

A.) Texto y estructura

מִצָּא אַחַר הַנֶּפֶחַ אוֹ אַחַר הַגֶּדֶר גּוֹזְלוֹת מְקַשְׁרֵין, אוֹ בְּשִׁבְלֵין שֶׁבִשְׂדוֹת, הֲרִי זֶה לֹא יִגַּע בָּהֶן.
מִצָּא כָּלִי בְּאִשְׁפָּה, אִם מְכֻסָּה, לֹא יִגַּע בּוֹ, אִם מְגֻלָּה, נוֹטֵל וּמְכַרְיִז.
מִצָּא בְּגֵל אוֹ בְּכֵתֵל יִשָּׁן, הֲרִי אֵלוֹ שֶׁלוֹ.
מִצָּא בְּכֵתֵל חֲדָשׁ, מִחֲצִיזוֹ וְלַחוּץ, שֶׁלוֹ, מִחֲצִיזוֹ וְלִפְנֵימֶיךָ, שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת.
אִם הָיָה מְשֻׁכָּר לְאַחֵרִים, אֶפְלוֹ בְּתוֹךְ הַבַּיִת הֲרִי אֵלוֹ שֶׁלוֹ:

B.) Glosario

tapado	מְכֻסָּה	camino	שִׁבִּיל	verja	גֶּפֶחַ
cubierto	מְגֻלָּה	campos	שְׂדוֹת	cerca	גֶּדֶר
derrumbe	גֵּל	no los tocará	לֹא יִגַּע בָּהֶן	polluelos	גּוֹזְלוֹת
lo arrienda	מְשֻׁכָּר	basura	אִשְׁפָּה	amarrados	מְקַשְׁרֵין

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guezelá 15.6-7, 16.9-11

[ו] מצא גוזלות מקושרין בכנפיהן, ומדדין אחר הגדר, או אחר הגפה, או בשבילין שבשדות--הרי זה לא ייגע בהן, שמא בעליהן הניחום שם. ואם נטלן, הרי אלו שלו; ואם היו קשורין קשר שהוא סימן, חייב להכריזו. וכן אם מצאן קבועים במקומן--חייב להכריזו, שהמקום סימן. [ז] מצא באשפה כלי מכוסה, הרי זה לא ייגע בו כמו שביארנו. ואם אשפה שאינה עשויה להתפנות היא, ונמלך עליה לפנותה--אף על פי שמצאו מכוסה, נוטל ומכריזו. וכן אם היו כלים קטנים, כגון סכין ושפוד וכיוצא בהן--אפילו היו מכוסין באשפה הקבועה, נוטל ומכריזו. 16 [ט] מצא מטמון בכותל חדש--אם המטמון מוכיח שהוא לבעל הבית, הרי הוא שלו; ואם מוכיח שהוא לאחד מן השוק, הרי הוא של מוצאו. כיצד: הסכין, הרי הניצב שלו מוכיח; והכיס, פיו מוכיח. ואם נמצא תוך הכותל מלא מהן, חולקין. [י] היו בתוך הכותל מעות או לשונות של זהב, שאין שם מוכיח--מחציו ולחוק, של מוצא; מחציו ולפנים, של בעל הבית. [יא] ויראה לי שאין הדברים אמורים, אלא בשטען בעל הבית שהמטמון שלו, או שהיה יורש שאנו טוענין לו שמא של אביו הן; אבל אם הודה שהן מציאה, הרי הן של מוצאן. לפיכך אם היה משכיר ביתו לאחרים, הרי הן של שוכר האחרון; ואם השכירו לשלושה גויים כאחת, הרי עשאהו פונדק, וכל הנמצא בו אפילו בתוך הבית, הרי הוא של מוצאן: מפני שאין אחד יכול לטעון שהן שלו או שהוא טמן, שהרי עשאהו פונדק.

Mishná 4

A.) Texto y estructura

מָצָא בְּחִנּוּת, הָרִי אֱלוֹ שְׁלוֹ.
בֵּין הַתְּבָה וְלַחֲנוּנִי, שְׁלַחְנוּנִי.
לְפָנַי שְׁלַחְנִי, הָרִי אֱלוֹ שְׁלוֹ.
בֵּין הַפֶּסֶא וְלַשְׁלַחְנִי, הָרִי אֱלוֹ לְשַׁלְּחָנִי.
הַלּוֹקֵחַ פְּרוֹת מִחֲבֵרוֹ אוֹ שְׁשַׁלַּח לוֹ חֲבֵרוֹ פְּרוֹת, וּמָצָא בְּהֵן מְעוֹת, הָרִי אֱלוֹ שְׁלוֹ.
אִם הָיוּ צְרוּרִין, נוֹטֵל וּמְכָרִיו:

B.) Glosario

el que compra	הַלּוֹקֵחַ	cambiador de dinero	שְׁלַחְנִי	tienda	חִנּוּת
atados	צְרוּרִין	tendero	חֲנוּנִי	contador	תְּבָה

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guezelá 16.5-6

[ה] מצא מעות בחנות השולחני--בין כיסא לשולחני, הרי אלו של שולחני. מצאן על הכיסא לפני השולחני--אפילו היו צרוּרין ומונחין על השולחן, הרי אלו של מוצאן; והוא, שיהיו רוב גויים כמו שביארנו. אבל אם היו רוב ישראל, חייב להכריזו: מפני שהן צרוּרים, יש להם סימן. [ו] הלוקח פירות מחברו, או ששלח לו חברו פירות, ומצא בתוכן מעות צרוּרות--נוטל ומכריזו. מצאן מפוזרות, הרי אלו שלו. במה דברים אמורים, בשחיו הפירות מן התגר, או מבעל הבית שלקחן מן התגר; אבל אם בעל הבית דש הפירות בעצמו, או על ידי עבדיו ושפחותיו הכנעניים--הרי זה חייב להחזיר.

Mishná 5

A.) Texto y estructura

אף השמלה הייתה בכלל כל אלה.
למה יצאת? להקיש אליה, לומר לה, מה שמלה מיוחדת שיש בה סימנים ויש לה תובעים, אף כל דבר שיש בו סימנים ויש לו תובעים חייב להכריז:

B.) Glosario

señales	סימנים	agregar	להקיש	el vestido	השמלה
---------	--------	---------	-------	------------	-------

1 לא-תראה את-שור אחיך או את-שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: 2 ואם-לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל-תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: 3 וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל-אבדת אחיך אשר-תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם:

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guezelá 14.1

השמלה בכלל "כל אבידת אחיך" (דברים כב,ג) הייתה, וכן השור והשה והחמור. ולמה פרט הכתוב חמור, להחזירו בסימני מרדעת; אף על פי שהסימן בדבר הטפל לו, יחזיר. ולמה פרט שור ושה--להחזיר אפילו גיזות השה, או גז זנב השור אף על פי שהוא דבר מועט. ולמה פרט השמלה, ללמוד ממנה: מה השמלה מיוחדת שיש לה סימנים, וחוקתה שיש לה תובעים, וחייב להחזיר; אף כל דבר שיש לו סימנים--הרי הוא בחוקת שיש לו תובעים, וחייב להחזיר. אבל דבר שאין לו תובעים, אלא נתיאשו ממנו הבעלים--הרי הוא של מוצאו, אף על פי שיש בו סימנים.

Mishná 6

A.) Texto y estructura

ועד מתי חייב להכריז?
עד כדי שידעו בו שכניו, דברי רבי מאיר.
רבי יהודה אומר, שלש רגלים, ואחר הרגל האחרון שבעה ימים, כדי שילך לביתו שלשה ויחזר שלשה ויכריז יום אחד:

B.) Glosario

fiesta de peregrinaje	רגל	sus vecinos	שכניו	lo sepan	ידעו
-----------------------	-----	-------------	-------	----------	------

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guezelá 13.8-9

בראשונה, כל מי שמצא אבידה היה מכריז עליה שלושה רגלים: רגל ראשון אומר ראשון, שני אומר שני, שלישי מכריז סתם--כדי שלא יתחלף לו שני בשלישי. ואחר רגל האחרון בשבעת ימים מכריז פעם רביעית, כדי שילך

השומע לביתו בשלושה ימים וימשש את כליו, ויחזור בשלושת הימים, וימצא זה המכריז מכריז בשביעי. 9 משחרב בית המקדש, התקינו שיהו מכריזין בבתי כנסייות ובבתי מדרשות; משרבו האנסין ואמרו המציאה של מלך היא, התקינו שיהא מודיע לשכניו ולמיודעיו ודייו.

Mishná 7

A.) Texto y estructura

אָמַר אֶת הָאֲבָדָה וְלֹא אָמַר סִמְנָיָהּ, לֹא יִתֵּן לוֹ.
וְהֶרְמַאי אָף עַל פִּי שְׂאֵמֶר סִמְנָיָהּ, לֹא יִתֵּן לוֹ. שְׂנֵאָמֶר [דְּבָרִים כֵּב] "עַד דְּרִישׁ אַחִיךָ אֲתוּ" –
עַד שְׂתִּדְרִישׁ אֶת אַחִיךָ אִם רַמְאֵי הוּא אִם אֵינוּ רַמְאֵי.
כָּל דְּבַר שְׁעוּשָׁה וְאוֹכֵל, יַעֲשֶׂה וְיֹאכֵל.
וְדָבָר שְׂאֵיִן עוּשָׁה וְאוֹכֵל, יִמְכֹּר, שְׂנֵאָמֶר [שֵׁם] "וְהִשְׁבַּתוּ לוֹ", רֵאָה הֵיאָךְ תִּשְׁיָכְנוּ לוֹ.
מָה יֵהָא בְּדָמִים? רַבִּי טְרַפּוֹן אוֹמֵר, יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהֶן, לְפִיכָךְ אִם אָבְדוּ חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָן.
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהֶן, לְפִיכָךְ אִם אָבְדוּ אֵינוּ חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָן:

B.) Glosario

dinero	דָּמִים	investigar	תִּדְרֵשׁ	pérdida	אֲבָדָה
usar	יִשְׁתַּמֵּשׁ	hace	עוֹשֶׂה	sus señales	סִמְנָיָהּ
		come	אוֹכֵל	tramosos	רַמְאֵי

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guezela 13.3, 13.15-17

3 בא בעל האבידה, ונתן סימנים שאינן מובהקין--אין מחזירין לו: עד שיאמר סימנים מובהקין. והרמאי--אף על פי שאמר סימנים מובהקין--אין מחזירין לו, עד שיביא עדים שהיא שלו. אמרו חכמים "והיה עימך עד דרוש אחיך" (דברים כב, ב)--עד שתחקור אחר אחיך, אם רמאי הוא אם לאו. [15] מצא דבר שיש בו רוח חיים, שהרי צריך להאכילו--אם היה דבר שעושה ואוכל כגון פרה וחמור--מיטפל בהן שנים עשר חודש מיום המציאה, ושוכרן ולוקח שכרן ומאכילן; ואם היה שכרן יתר, הרי היתר לבעלים. וכן התרנגולין--מוכר ביציהן, ומאכילן כל שנים עשר חודש; מכאן ואילך, שם דמיהן עליו והרי הן שלו ושל בעלים בשותפות, כדין כל השם בהמה מחברו. [16] מצא עגלים וסייחין של רעי, מיטפל בהן שלושה חודשים; ושל בריאה, שלושים יום. אווזים ותרנגולין גדולים, מיטפל בהן שלושים יום. מצא קטנים וכל דבר שטיפולו מרובה משכרו, מיטפל בהן שלושה ימים; מכאן ואילך, מוכרן בבית דין. וכן פירות שהתחילו להרקיב וכיוצא בהן, מוכרן בבית דין. [17] מה יעשה בדמים--יינתנו למוצא, ויש לו רשות להשתמש בהן; לפיכך אם נאנסו, כגון שטרפן גיס או טבעו בים--חייב לשלם, ואף על פי שלא נשתמש בהן: שכיון שיש לו רשות להשתמש בהן, הרי הן אצלו כשאלה.

Mishná 8

A.) Texto y estructura

מִצָּא סְפָרִים. קוֹרֵא בְּהֵן אַחַת לְשָׁלְשִׁים יוֹם. וְאִם אֵינּוּ יוֹדֵעַ לְקִרְוֹת. גּוֹלְלֵן.
אָבֵל לֹא יִלְמּוּד בְּהֵן בְּתַחֲלָה. וְלֹא יִקְרָא אַחֵר עִמּוֹ.
מִצָּא כְּסוּת. מְנַעֲרָה אַחַת לְשָׁלְשִׁים יוֹם. וְשׁוֹטְחָה לְצָרְכָהּ. אָבֵל לֹא לְכַבּוּדוֹ.
כְּלֵי כֶסֶף וְכְלֵי נְחוֹשֶׁת. מְשַׁתְּמֵשׁ בְּהֵן לְצָרְכָן. אָבֵל לֹא לְשׁוֹחֲקוֹן.
כְּלֵי זָהָב וְכְלֵי זָכוּכִית, לֹא יִגַע בְּהֵן עַד שְׂיָבֹא אֵלֶיהוּ.
מִצָּא שֶׁק אוֹ קֶפֶה. וְכֹל דְּבַר שְׂאִין דְּרָכּוֹ לְטוֹל. הֲרִי זֶה לֹא יִטּוֹל:

B.) Glosario

la extiende

וְשׁוֹטְחָה

la sacude

מְנַעֲרָה

גּוֹלְלֵן

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guezelá 11.13, 13.11-13,

11.13 מצא שק או קופה--אם היה חכם או זקן מכובד שאין דרכו ליטול כלים אלו בידו, אינו חייב להיטפל בהן; ואומד את דעתו. אילו היו שלו--אם היה מחזירן לעצמו, כך חייב להחזיר של חברו; ואם לא היה מוחל על כבודו, אפילו היו שלו--כך בשל חברו, אינו חייב להחזיר. 13.11-13 [יא] וצריך לבקר את האבידה, ולבודקה כדי שלא תפסד ותאבד מאליה--שנאמר "והשבותו לו" (דברים כב,ב), ראה היאך תשיבנו לו. כיצד: מצא כסות של צמר, מנערה אחת לשלושים יום; ולא ינערנה במקל, ולא בשני בני אדם. ושוטחה על גבי מיטה לצורכה בלבד, אבל לא לצורכה ולצורכו. נודמנו לו אורחים--לא ישטחנה בפניהם ואפילו לצורכה, שמא תיגנב. [יב] מצא כלי עץ, משתמש בהן כדי שלא ירקבו. כלי נחושת, משתמש בהן בחמין; אבל לא על ידי האור, מפני שמשחיקן. כלי כסף, משתמש בהן בצונן; אבל לא בחמין, מפני שמשחירן. מצא מגרפות וקרדומות, ישתמש בהן ברך; אבל לא בקשה, מפני שמפחיתן. מצא כלי זהב וכלי זכוכית וכסות של פשתן, הרי זה לא ייגע בהן עד שיבוא אליהו. וכדרך שאמרו באבידה, כך אמרו בפיקדון שהלכו בעליו למדינת הים. [יג] מצא ספרים, קורא בהן אחת לשלושים יום; ואם אינו יודע לקרות, גוללן כל שלושים יום. ולעולם לא ילמוד בהן לכתחילה. ולא יקרא פרשה, וישנה; ולא יקרא פרשה, ויתרגם. ולא יפתח בו יתר משלושה דפין. ולא יהיו שניים קוראין בשני ענינות, שמא ימשוך זה וימשוך זה ויבלה הספר; אבל קוראין הן בענין אחד. ולא יקראו שלושה בכרך אחד, ואפילו בענין אחד.

Mishná 9

A.) Texto y estructura

אֵיזוֹ הִיא אֲבִידָה?

מִצָּא חֲמוֹר אוֹ פָּרָה רוֹעִין, בְּדֶרֶךְ, אֵין זֶה אֲבִידָה.
חֲמוֹר וְכֻלָּיו הַפּוֹכִיין, פָּרָה רָצָה בֵּין הַכְּרָמִים, הֲרִי זֶה אֲבִידָה.
הַחֲזִירָה וּבְרָחָה. הַחֲזִירָה וּבְרָחָה, אֲפִילוֹ אֲרַבְעָה וַחֲמִשָּׁה פְּעָמִים. תִּיב לְהַחֲזִירָה.
שְׁנַאמֵר [דברים כב] "הֲשִׁב תְּשִׁיבֵם".

הָיָה בְּטֵל מְסָלַע, לֹא יֹאמֵר לוֹ תֵּן לִי סָלַע, אֲלֵא נֹתֵן לוֹ שְׂכָרוֹ כְּפוּעֵל בְּטֵל.
אִם יֵשׁ שָׁם בֵּית דִּין, מִתְּנָה בְּפָנָי בֵּית דִּין.
אִם אֵין שָׁם בֵּית דִּין, בְּפָנָי מִי יִתְּנָה, שְׁלוֹ קוּדָם:

B.) Glosario

su salario	שְׂכָרוֹ	escapó	בְּרָחָה	pastorean	רוֹעִין
trabajador	פוּעֵל	desocupado	בְּטֵל	volteados	הַפּוֹכִין
		sela (una moneda)	סָלַע	viñedos	כְּרָמִים

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guezelá 11.14, 12.4, 15.2

11.14 וכן אם מצא בהמה והכישיה--נתחייב להיטפל בה ולהחזירה, אף על פי שאינה לפי כבודו: שהרי התחיל במצוה. טו החזירה וברחה, אפילו מאה פעמים--חייב להחזיר: שנאמר "השב תשיבם" (דברים כב, א)--"השב", אפילו מאה פעמים משמעו. לעולם הוא חייב להיטפל בה, עד שיחזירנה לרשות בעליה למקום המשתמר; אבל אם החזירה למקום שאין משתמר, כגון גינה וחורבה, ואבדה משם--חייב באחריותה. 12.4 כן אם היה עוסק במלאכה, ובטל ממלאכתו ששווה דינר, והחזיר אבידה ששווה מאה דינרין--לא יאמר לו תן לי דינר שהפסדתי, אלא נותן לו שכרו כפועל בטיל שיבטל מאותה מלאכה שהיה עוסק בה. ואם התנה עם הבעלים, או בפני בית דין שייטול מה שהפסיד, והרשוהו--הרי זה נוטל. ואם אין שם בית דין ולא בעלים, שלו קודם. 15.2-3 וכל דבר שיש בו סימן--בין דרך הנחה בין דרך נפילה, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים--חייב להכריזו. כיצד דרך הנחה: כגון שמצא חמור או פרה רועים בדרך ביום, או שמצא כלי מכוסה באשפה--הרי זה לא ייגע בהן, שנאמר "נידחים" (דברים כב, א). אבל אם מצא חמור וכליו הפוכים, ופרה רצה בין הכרמים, או כלי מגולה באשפה--הרי זו אבידה, ונוטל ומכריזו. [ג] ראה חמור או פרה רועים כדרך בלילה, הרי זו אבידה. בפנות היום ובנשף--אם ראה אותן שלושה ימים זה אחר זה--הרי זו אבידה, ונוטל ומכריזו.

Mishná 10

A.) Texto y estructura

מְצָאָה בְּרֶפֶת אֵינוֹ חַיֵּב בָּהּ.
בְּרֵשׁוֹת הָרִבִּים חַיֵּב בָּהּ.
וְאִם הִיָּתָה בֵּית הַקְּבָרוֹת לֹא יִטְמָא לָהּ.
אִם אָמַר לוֹ אָבִיו, הִטְמָא, אוֹ שָׁאֵמַר לוֹ אֵל תַּחֲזִיר, לֹא יִשְׁמַע לוֹ.

פָּרָק וְטָעַן, פָּרָק וְטָעַן, אֲפִילוֹ אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה פְּעָמִים. חַיֵּב שְׁנֵאָמַר "שְׁמוֹת כַּגַּן עֹזֵב תַּעֲזֹב."
הֶלֶךְ וַיֵּשֶׁב לוֹ וְאָמַר הוֹאִיל וְעֵלֶיךָ מְצוּהָ, אִם רִצוֹנְךָ לְפָרוֹק פָּרוֹק, פְּטוּר, שְׁנֵאָמַר, עֲמוּ.
אִם הָיָה זָקֵן אוֹ חוֹלָה, חַיֵּב.
מְצוּהָ מִן הַתּוֹרָה לְפָרוֹק, אֲבָל לֹא לְטָעוֹן.

רבי שמעון אומר, אף לטעון.

רבי יוסי הגלילי אומר אם היה עליו יתר על משאו, אין זקוק לו, שנאמר, תחת משאו.
משאוי שיכול לעמוד בו:

B.) Glosario

soportar	לעמוד	descargar	פָּרַק	establo	רֶפֶת
		cargar	טָעַן	se impurificará	יִטְמָא
		su carga	מִשְׁאוֹ	impurificate	הִטְמָא

שמות כג: ד כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו:
ה כִּי־תִרְאֶה חֲמֹר
שֶׁנֶּאֱדָרְךָ רֵבִיז תַּחַת מִשְׁאוֹ וְחָדְלָתָּ מֵעֹזֵב לוֹ עֹזֵב תַּעֲזֹב עִמּוֹ:

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guezelá 11.18-19, 15.5,

11.18-19 כוהן שראה האבידה בבית הקברות--אינו מיטמא להחזירה, שבעת שמקיים מצות עשה של השב אבידה, מבטל עשה של "קדושים יהיו" (ויקרא כא,ו), ועובר על לא תעשה של "לא ייטמא, בעל בעמיו" (ויקרא כא,ד); ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה [יט] ראה את האבידה, ואמר לו אביו אל תחזירנה--יחזיר, ולא יקבל ממנו: שאם קיבל מאביו, נמצא בעת שמקיים מצות עשה של "כבד את אביך" (שמות כ,יא; דברים ה,טו), ביטל עשה של "השב תשיבם" (דברים כב,א), ועבר על "לא תוכל, להתעלם" (דברים כב,ג). 15.5 מצא פרה ברשות הרבים--אם עומדת חוץ לתחום, חייב להחזיר. הייתה רועה בעשבים, או שהייתה ברפת שאינה משמרת ואינה מאבדת--לא ייגע בה, שאין זו אבידה. מצא קורדום או טלית בצד הגדר, הרי זה לא ייגע בה; מצאן בסרטיה--הרי זו אבידה, ונוטל ומכריז. וכן כל כיוצא בזה.

Hiljot Rotzéaj 13.5,8

פרק וטען, וחזרה ונפלה--חייב לפרוק ולטעון פעם אחרת, אפילו מאה פעמים: שנאמר "עזוב תעזוב, עימו" (שמות כג,ה), "הקם תקים" (דברים כב,ד). לפיכך צריך לאדדה עימו עד פרסה, אלא אם כן אמר לו בעל המשא איני צריך לך [ו] מאימתי יתחייב לפרוק ולטעון עימו: משיראהו ראייה שהיא כפגיעה--שהרי נאמר "כי תראה" (שמות כג,ה), ונאמר "כי תפגע" (שמות כג,ד). וכמה: שיערו חכמים משיהיה ביניהם מאתיים ושש ושישים אמה ושני שלישי אמה, שהוא אחד משבעה ומחצה במיל; היה רחוק ממנו יתר מזה, אינו זקוק לו. [ז] מצוה מן התורה לפרוק עימו, בחינם. אבל לטעון עליו, הרי זו מצוה ונוטל שכרו; וכן בשעה שמדדה עימו עד פרסה, יש לו שכר. [ח] מצא בהמת חברו רבוצה--אף על פי שאין הבעלים עימה, מצוה לפרוק מעליה ולטעון עליה: שנאמר "עזוב תעזוב" (שמות כג,ה), "הקם תקים" (דברים כב,ד)--מכל מקום. אם כן למה נאמר "עימו" (שמות כג,ה; דברים כב,ד): שאם היה בעל הבהמה עימה, והלך וישב לו ואמר לזה שפגע בו הואיל ועליך מצוה, אם רצית לפרוק לבדך, פרוק--הרי זה פטור, שנאמר "עימו". ואם היה בעל הבהמה זקן או חולה, חייב לפרוק ולטעון לבדו.

Mishná 11

A.) Texto y estructura

אָבֵדְתוּ וְאַבְדַת אָבִיו, אָבֵדְתוּ קוֹדֶמֶת.
אָבֵדְתוּ וְאַבְדַת רַבּוֹ, שְׁלֹ קוֹדֶמֶת.
אָבֵדְתוּ אָבִיו וְאַבְדַת רַבּוֹ, שְׁל רַבּוֹ קוֹדֶמֶת, שְׁאָבִיו הֵבִיאוּ לְעוֹלָם הַזֶּה. וְרַבּוֹ שְׁלֵמְדוֹ חֲכָמָה
מֵבִיאוּ לְחַיֵי הָעוֹלָם הַבָּא. וְאִם אָבִיו חָכֵם [שְׁקוֹל כְּנֶגֶד רַבּוֹ] שְׁל אָבִיו קוֹדֶמֶת.
הָיָה אָבִיו וְרַבּוֹ נוֹשְׂאִין מִשְׂאֵי. מְנִיחַ אֶת שְׁל רַבּוֹ. וְאַחֵר כֶּךָ מְנִיחַ אֶת שְׁל אָבִיו.
הָיָה אָבִיו וְרַבּוֹ בְּבֵית הַשָּׁבִי. פּוֹדֶה אֶת רַבּוֹ. וְאַחֵר כֶּךָ פּוֹדֶה אֶת אָבִיו. וְאִם הָיָה אָבִיו חָכֵם.
פּוֹדֶה אֶת אָבִיו, וְאַחֵר כֶּךָ פּוֹדֶה אֶת רַבּוֹ:

B.) Glosario

reposa	מְנִיחַ	carga	מִשְׂאֵי	tiene precedencia	קוֹדֶמֶת
--------	---------	-------	----------	-------------------	----------

C.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Guezelá 12.2

פגע באבֵידת רבו עם אבֵידת אביו--אם היה אביו שקול כנגד רבו, של אביו קודמת; ואם לאו, של רבו קודמת: והוא שיהיה רבו מובהק, שרוב חכמתו של תורה ממנו.

Hiljot Talmud Torá 5.1

כשם שאדם מצווה בכבוד אביו, וביראתו--כך הוא חייב בכבוד רבו, ויראתו; ורבו, יתר מאביו: שאביו, הביאו לחיי העולם הזה; ורבו שלימדו חכמה, הביאו לחיי העולם הבא. ראה אבֵידת אביו ואבֵידת רבו, של רבו קודמת לשל אביו. אביו ורבו נושאים במשא, מניח את של רבו ואחר כך את של אביו. אביו ורבו שבויים בשביה, פודה את רבו ואחר כך פודה את אביו; ואם היה אביו תלמיד חכמים, פודה את אביו תחילה. וכן אם היה אביו חכם, אף על פי שאינו שקול כנגד רבו--משיב אבֵידתו ואחר כך משיב אבֵידת רבו. ואין לך כבוד, גדול מכבוד הרב; ולא מורא, יתר ממורא הרב. אמרו חכמים, מורא רבך כמורא שמיים. לפיכך אמרו, כל החולק על רבו--כחולק על השכינה, שנאמר "בהצותם, על ה'" (במדבר כו, ט). וכל העושה מריבה עם רבו--כעושה עם השכינה, שנאמר "אשר רבו בני ישראל את ה'" (במדבר כ, ג). וכל המתרעם על רבו--כמתרעם על השכינה, שנאמר "לא עלינו תלונותיכם, כי על ה'" (שמות טז, ח). וכל המזהיר אחר רבו--כמהרהר אחר השכינה, שנאמר "וידבר העם, באלוהים ובמשה" (במדבר כא, ה).